



தமிழ்மணம் சர்வதேசத் தமிழ் ஆய்விதழ்
Peer-Reviewed | Open Access | Crossref DOI & Global
Indexing | Google Scholar Impact Factor | Multidisciplinary

Issue DOI: <https://doi.org/10.63300/tm07032026>



Food Names in Purananuru: A Comprehensive Perspective

S. Ram chandhar¹, Dr. Mo. Tamilaran²,

¹Ph.D. Research Scholar (Part-time), Periyar University, Salem-11

²Research Supervisor (Retired) Periyar University, Salem-11

Article Info:

Received on 25-Feb-2026, Revised on 27-Feb-2026, Accepted on 10-Mar-2026, Published on 18-Mar-2026

ABSTRACT

Sangam literature serves as a chronological mirror, precisely reflecting the culture, civilization, and lifestyle of Tamils from approximately two thousand years ago. This research paper explores the primary objective of identifying and analyzing food names and references found within Purananuru, one of the Ettuthogai (Eight Anthologies). By examining key terms such as Choru (Rice), Paal (Milk), Meen (Fish), Adisil (Cooked food/Cuisine), and Kari (Meat), the study demonstrates how these ancient culinary terms have persisted in the Tamil social fabric to the present day. The analysis further delves into the relationship between the five landscapes (Ainthinai) and food distribution, the cultural significance of hospitality (Virunthompalam), and the technical aspects of ancient Tamil culinary arts. Ultimately, the paper concludes that food in the Sangam era was not merely a means to satisfy hunger but a profound cultural identity that encapsulates the traditions and moral values of the Tamil community.

KEYWORDS: Purananuru, Sangam Literature, Tamil Food Culture, Choru (Rice), Hospitality (Virunthompalam), Ancient Culinary Traditions, Ainthinai (Five Landscapes).



Copyright © 2024 by the author(s). Published by Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi. This is an open access article under the Creative Commons Attribution (CC BY) license (<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>).

Publisher's Note: The views, opinions, and information presented in all publications are the sole responsibility of the respective authors and contributors, and do not necessarily reflect the views of Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi and/or its editors. Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi and/or its editors hereby disclaim any liability for any harm or damage to individuals or property arising from the implementation of ideas, methods, instructions, or products mentioned in the content.

புறநானூற்றில் உணவுப் பெயர்கள்: ஓர் விரிவான பார்வை

¹சி. இராம் சந்தர், முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர் (பகுதி நேரம்),

பெரியார் பல்கலைக்கழகம், சேலம்-11

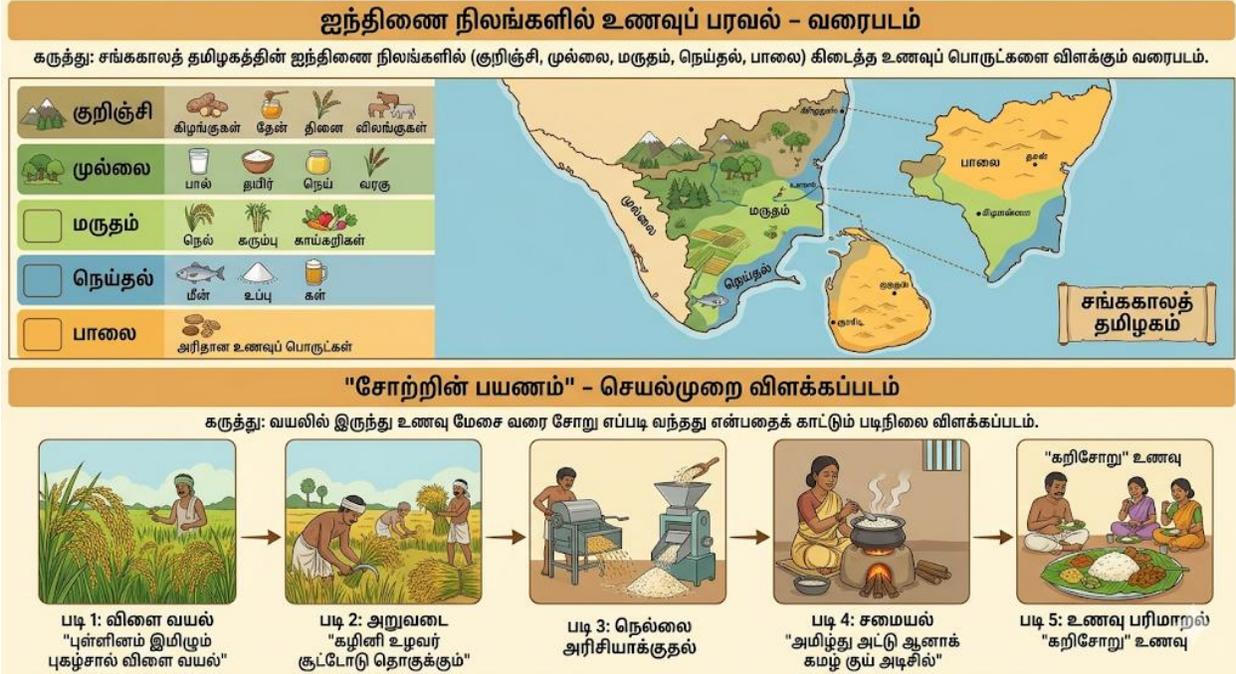
²முனைவர் மோ.தமிழ்மாறன், நெறியாளர், (பணி நிறைவு),

பெரியார் பல்கலைக்கழகம், சேலம்-11

அறிமுகம்: சங்க இலக்கியமும் உணவு மரபும்

ஏறத்தாழ இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட காலத்தைத் தமிழகத்தில் சங்ககாலம் என்றும், அக்காலத்தில் பாடப்பட்ட இலக்கியங்களைச் சங்க இலக்கியங்கள் என்றும் அழைக்கிறோம். சங்க இலக்கியங்கள் தமிழரின் வாழ்வை மிகத் துல்லியமாகக் காட்டும் காலக் கண்ணாடி ஆகும். தமிழரின் பண்பாட்டுக் கூறுகள், நாகரிகம், வாழ்வியல் நெறிகள் அனைத்தையும் மிகத் தெளிவாகத் தமது பாடல்களில் எடுத்தியம்புவது இந்த இலக்கியங்களே!

அத்தகைய பாடல்களுள், உணவுகளைப் பற்றியும் உணவுப் பெயர்களைப் பற்றியும் உள்ள குறிப்புகளைத் தேடிக் கொணர்வதே இக்கட்டுரையின் முதன்மை நோக்கமாகும். எட்டுத்தொகை நூல்களுள் ஒன்றான புறநானூற்றில் இடம்பெறும் உணவுப் பெயர்களை ஆராயும்போது, அவற்றில் பல பெயர்கள் தமிழ்ச் சமூகத்தில் இன்றளவும் வழக்கத்தில் இருப்பதைக் காண முடிகிறது. ஏறத்தாழ இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் வழங்கப்பட்ட உணவுப் பெயர்கள் இன்றும் வழக்கில் இருப்பது, தமிழர் தம் மரபு மாறாமல் தமது பண்பாட்டைக் காத்து வந்துள்ளனர் என்பதற்குச் சான்றாகும். இக்கட்டுரை புறநானூற்றில் காணப்படும் உணவு சார்ந்த சொற்களையும், அவற்றின் பயன்பாட்டையும், அவை தமிழரின் வாழ்வியலோடு எவ்வாறு பின்னிப் பிணைந்துள்ளன என்பதையும் ஆராய்கின்றது.



வரைபடம் 1: ஐந்திணை நிலங்களில் உணவுப் பரவல்

1. சோறு (Choru): வாழ்வின் அடிப்படை உணவு

சங்க இலக்கியங்களில் மிக அடிப்படையானதும், அடிக்கடி பயன்படுத்தப்பட்டதுமான உணவுப் பெயர் "சோறு" ஆகும். இது வெறும் உணவுப் பொருளை மட்டும் குறிக்காமல், வாழ்வின் அடிப்படைத் தேவையையும், விருந்தோம்பலையும், அரசனின் கொடைத்திறனையும் குறிக்கும் சொல்லாக விளங்குகிறது.

புறநானூற்றின் இரண்டாம் பாடல், இந்தக் கருத்தை அழகாக எடுத்தியம்புகிறது. முரஞ்சியூர் முடிநாகராயர் இயற்றிய இப்பாடல், பெருஞ்சோற்று உதியஞ் சேரலாதனைப் புகழ்ந்து பாடுகிறது. மகாபாரதப் போரில் பாண்டவர் ஐவரும், துரியோதனன் முதலான நூற்றுவரும் நெடுநாள் போரிட்டுக் களத்தில் அழிந்தனர். அத்தகைய போர் முடியும் வரை, இருபெரும் படைகளுக்கும் பெருஞ்சோறாகிய உணவை அளவின்றித் தந்தாய் என்று இப்பாடல் உதியஞ் சேரலாதனைப் புகழ்கிறது.

**"அலங்கு உளைப் புரவி ஐவரொடு சினைஇ
நிலம் தலைக்கொண்ட பொலம் பூந் தும்பை
ஈர் ஐம்பதின்மரும் பொருது, களத்து ஒழிய
பெருஞ்சோற்று மிகு பதம் வரையாது கொடுத்தோய்"**

விளக்கம்:

"அசையும் பிடரி மயிரை உடைய குதிரைகளை உடைய ஐவரான பாண்டவரும், நிலத்தைத் தலையாகக் கொண்ட பொன் போலும் மலர்ச்சூடு அணிந்த நூற்றுவருமாகிய கௌரவரும் பொருது, போர்க்களத்தில் அழிய, அப்போர் முடியும் வரை பெருஞ்சோற்றுக்கு மிகுந்த பதமாக, வரையாது வழங்கியவனே" என்பது இப்பாடலின் கருத்து.

இங்கு "பெருஞ்சோறு" என்ற சொல், மிகப் பெரும் அளவில் அளிக்கப்படும் உணவைக் குறிக்கிறது. உதியஞ் சேரலாதன் போர் முடியும் வரை இருபடைகளுக்கும் உணவு வழங்கியதாக இப்பாடல் கூறுகிறது. இது சோற்றின் மாண்பையும், அதனை வழங்கும் கொடைத் திறனையும் உயர்த்திக் காட்டுகிறது.

இன்றளவும் தமிழகத்தில் "சோறு" என்ற சொல் மக்களிடையே பரவலாக வழங்கப்பட்டு வருகிறது. "சோறு போடுதல்" என்பது உணவளிப்பதைக் குறிக்கும் வழக்கமாக உள்ளது. இது இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முந்தைய சொல் இன்றளவும் வழக்கில் இருப்பதன் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும்.



2. பால் (Paal): தூய்மையின் அடையாளம்

தமிழரின் உணவுப் பழக்கத்தில் பால் நீங்காத இடத்தைப் பெற்றுள்ளது. ஆவின் பால் அன்றாடம் தமிழர் பருகும் உணவாகும். வெண்மையாய் இருக்கும் அனைத்திற்கும் தமிழர் பாலையே சான்றாகக் காட்டும் பண்பு இன்றும் உள்ளது.

புறநானூற்றில் (பாடல் 35) கணியன் பூங்குன்றனார் என்னும் புலவர் அரசனை வாழ்த்தும் பாடலில் பால் குறித்து அழகான உவமையைப் பயன்படுத்துகிறார்:

"பால் புளிப்பினும்"

விளக்கம்:

"பால் தன் இனிய சுவை கெட்டுப் புளிப்பினும்" என்பது இதன் பொருள். பால் புளித்தாலும் அது பாலாகவே கருதப்படுகிறது. அதுபோல, அமைச்சர்கள் மற்றும் சுற்றத்துடன் நட்பு மாறாவிட்டால், இமயமும் பொதியமும் போல நிலைத்து வாழ்வாயாக என அரசனை வாழ்த்துகிறார் புலவர். இந்த உவமை, பால் தமிழர் அன்றாட வாழ்வில் எவ்வளவு ஆழமாக வேருன்றியிருந்தது என்பதைக் காட்டுகிறது.

மேலும், புறநானூற்றில் (பாடல் 183) தாயின் முக்கியத்துவத்தை விளக்கும் போது, தாய் இல்லாக் குழந்தையின் நிலையைப் பசியோடு இருப்பதற்கு உவமையாகக் காட்டுகிறார் புலவர்:

"தாய் இல் தூவாக் குழவி போல"

விளக்கம்:

"தாய் இல்லாத குழந்தைக்கு உணவு அளிக்கப்படாமல் பசியோடு இருப்பது போல" என்பது இதன் பொருள். இங்கு குழந்தை வளர்ப்பில் தாயின் இன்றியமையாமையைப் புலவர் சுட்டுகிறார். பால் ஊட்டும் தாயின் பணியே குழந்தையின் வாழ்வுக்கு அடிப்படை என்பதை இவ்வவமை உணர்த்துகிறது.

3. மீன் (Meen): நீர் வளத்தின் அடையாளம்

பழந்தமிழ் நாட்டில் மீன் உணவு முக்கிய இடம் வகித்தது. கடற்கரையை ஒட்டிய நெய்தல் நில மக்களின் முதன்மை உணவாக மீன் இருந்தது. மட்டுமல்லாமல், ஆறுகளும் ஏரிகளும் நிறைந்த வயல்வெளிப் பகுதிகளிலும் மீன் ஏராளமாகக் கிடைத்தது.

பகைவரது நாட்டின் சிறப்பைக் குறித்துக் கூறும் புறநானூற்றுப் பாடல் ஒன்றில் (பாடல் 171), அவர்களுடைய நீர் வளமும் மீன் வளமும் எவ்வாறு இருந்தன என்பது விவரிக்கப்படுகிறது:

"தண் புனல் பரந்த பூசல் மண் மறுத்து

மீனின் செறுக்கும் யாணர்ப்

பயன் திகழ் வைப்பின் பிறர் அகன் தலை நாடே"

விளக்கம்:

"குளிர்ந்த நீர் பரந்து ஓசை செய்யும் உடைப்புகள், மண்ணால் அடைக்கப்படாமல், மீன்களாலேயே அடைபடுகின்ற பயன் மிகுந்த ஊர்களை உடையது பகைவரின் பெரிய நாடு" என்பது இப்பாடலின் கருத்து. மீன்கள் மிகுதியாக இருந்தமையால், நீர் பாயும் உடைப்புகளை மண் கொண்டு அடைக்கத் தேவையில்லை; மீன்களே அவற்றை அடைத்துக் கொண்டன என்று புலவர் உருவகமாகக் கூறுகிறார். இது அந்நாளைய நீர் நிலைகளில் மீன் வளம் எவ்வளவு செழித்திருந்தது என்பதை உணர்த்துகிறது.

இன்றும் தமிழ்நாட்டின் கடலோரப் பகுதிகளிலும், ஏரி, குளம் நிறைந்த பகுதிகளிலும் மீன் உணவு முக்கிய இடம் வகிப்பதைக் காணலாம்.

4. அடிசில் (Adisil): சமையல் கலை மற்றும் விருந்தோம்பல்

தமிழரின் வாழ்வியலில் மகளிர் முக்கிய பங்கு வகித்தனர். இல்லத்தைப் பேணிக் காப்பது, குழந்தைகளை வளர்ப்பது, அனைவருக்கும் உணவு சமைப்பது போன்ற பொறுப்புகளைத் தமிழ்ப் பெண்கள் மேற்கொண்டிருந்தனர்.

புறநானூற்றில் (பாடல் 121) குடும்பத் தலைவியின் விருந்தோம்பல் பண்பு அழகாக விவரிக்கப்படுகிறது:

**"அமிழ்து அட்டு ஆனாக் கமழ் குய் அடிசில்
வருநர்க்கு வரையா வசைஇல் வாழ்க்கை மகளிர்"**

விளக்கம்:

"அமிழ்தத்தை ஒப்ப சமைக்கப்பட்ட, மணம் நிறைந்த தாளிப்பினையுடைய உணவை, வருகின்ற விருந்தினர்க்கு அளவின்றி அளித்து மகிழும் குற்றமற்ற வாழ்க்கையை உடையவர் குல மகளிர்" என்பது இப்பாடலின் கருத்து.

இப்பாடல் பல முக்கியமான தகவல்களைத் தருகிறது:

1. சமையல் திறன்: மகளிர் அமிழ்தத்தை ஒப்ப சமைத்தனர். இது அவர்களின் சமையல் திறமையைக் காட்டுகிறது.
2. மணம் மிக்க உணவு: "கமழ் குய் அடிசில்" என்ற தொடர், உணவில் மணம் கமழும் வண்ணம் தாளிப்பு அல்லது வாசனைப் பொருட்கள் சேர்க்கப்பட்டன என்பதை உணர்த்துகிறது.

3. விருந்தோம்பல்: "வருநர்க்கு வரையா" என்பது விருந்தினர்க்கு அளவின்றி உணவளித்தல் என்ற பொருள்படும். இது தமிழரின் முதன்மையான பண்புகளில் ஒன்றான விருந்தோம்பலைச் சுட்டுகிறது.

4. இன்றும் தமிழ் வீடுகளில் விருந்தினரை உபசரிக்கும் பண்பு சிறப்பாகப் பேணப்பட்டு வருவதைக் காணலாம்.

5. நெல்லும் கள்ளும் (Nellu & Kallu): உணவும் பானமும்

பழந்தமிழர் வாழ்வில் நெல் முக்கிய உணவுப் பொருளாகவும், கள் முதன்மையான பானமாகவும் விளங்கின. இவை இரண்டும் ஒரு நாட்டின் செழிப்பின் அடையாளங்களாகக் கருதப்பட்டன.

புறநானூற்றில் (பாடல் 169) ஒரு தலைவனை அடையாளம் காட்டும் போது, அவனுடைய நாட்டின் சிறப்பியல்புகளைக் கொண்டே அவனை அறிமுகப்படுத்துகிறார் புலவர்:

**"இவன் யார் என்குவை ஆயின்
கழினி உழவர் சூட்டோடு தொகுக்கும்
கொழுமீன் விளைந்த கள்ளின்
விழு நீர் வேலி நாடு கிழவோனே"**

விளக்கம்:

"இவன் யார் என்று நீ கேட்பாயானால், வயலில் உழவர்கள் மயில் உதிர்த்த தோகைகளை நெற்கதிர்களுடன் சேர்த்துக் கட்டுகின்ற, கொழுத்த மீனும் நிறைந்த கள்ளும் உடைய, மிகுதியான நீராகிய வேலியை உடைய நாட்டிற்கு உரிமையுடையவன்" என்பது இப்பாடலின் பொருள்.

இப்பாடல் மூன்று முக்கிய உணவுப் பொருட்களைச் சுட்டுகிறது:

- **நெல்:** உழவர்கள் அறுவடை செய்யும் முதன்மைப் பயிர்.
- **மீன்:** நீர் நிலைகளில் ஏராளமாகக் கிடைக்கும் உணவுப் பொருள்.
- **கள்:** நெல்லிலிருந்தும் பனையிலிருந்தும் எடுக்கப்பட்ட பானம்.

பண்டைத் தமிழ்ச் சமூகத்தில் கள்ளுண்ணும் வழக்கம் பரவலாக இருந்தது. இன்று கிடைக்கும் உடல் நலனுக்குத் தீங்கு விளைவிக்கும் செயற்கை மதுவைப் போல அல்லாமல், அந்நாளைய "கள்" இயற்கையான முறையில் தயாரிக்கப்பட்ட, உடல் நலனுக்கு வலிமை தரக்கூடிய பானமாக இருந்தது என்பதை அறிய முடிகிறது.

6. கறியும் சோறும் (Kari & Choru): அசைவ உணவு மரபு

தமிழர் உணவுப் பழக்கத்தில் மரக்கறி உணவும் புலால் உணவும் இரண்டறக் கலந்தே இருந்தன. புறநானூற்றுப் பாடல்கள் பலவற்றில் புலால் உணவு பற்றிய குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன.

ஒரு பாடலில் (பாடல் 251), கடின உழைப்பு எதுவும் இல்லாமல் இன்ப வாழ்வு வாழ்ந்த ஒருவனைப் பற்றிக் கூறும்போது, அவன் உண்ட உணவுகள் பட்டியலிடப்படுகின்றன:

"ஊண் துவை

கறிசோறு உண்டு வருந்து தொழில் அல்லது

பிறிது தொழில் அறியா"

விளக்கம்:

"புலால் மணம் கொண்ட பசிய இறைச்சியைப் பூமணம் வீசும் புகையெழச் செய்த உணவையும், துவையலையும், கறியையும், சோற்றையும் உண்டு வருந்தும் தொழிலைத் தவிர, வேறு தொழில் அறியாதவன்" என்பது இப்பாடலின் பொருள்.

இப்பாடல் மூலம் பல தகவல்களை அறிய முடிகிறது:

- "கறி" என்பது இங்கு இறைச்சிக் கறியைக் குறிக்கிறது. புலால் உணவு விரும்பி உண்ணப்பட்டது என்பதை இது காட்டுகிறது.
- "கறிசோறு" என்பது இறைச்சிக் கறியும் சோறும் சேர்ந்த உணவைக் குறிக்கிறது. இது ஒரு நிறைவான உணவாகக் கருதப்பட்டது.
- "துவை" (துவையல்) என்பது உணவுடன் சேர்த்துக் கொள்ளும் ஒரு பக்க உணவுப் பொருளாக இருந்தது. இது சமையல் முறையின் நுட்பத்தைக் காட்டுகிறது.

இன்றும் தமிழகத்தில் கறி சோறு பலரது விருப்பமான உணவாக உள்ளது.

7. விளை வயல் (Vilai Vayal): உணவின் ஆதாரம்

இவ்வுணவுப் பொருட்கள் அனைத்திற்கும் அடிப்படை ஆதாரமாக விளங்கியது வயலும் நிலமுமே. புறநானூற்றில் வயல்களின் செழுமை பலவிடங்களில் புகழ்ந்து பாடப்பட்டுள்ளது. ஒரு நாட்டின் வளத்தை அதன் வயல்களின் வளத்தைக் கொண்டே அளந்தனர்.

பகைவரது நாட்டின் சிறப்பை வருணிக்கும்போது (பாடல் 197):

"புள்ளினம் இமிழும் புகழ்சால் விளை வயல்"

விளக்கம்:

"பறவைகள் ஆரவாரிக்கும் புகழ் மிக்க விளை நிலமாகிய வயல்" என்று புலவர் வருணிக்கிறார். பறவைகள் கூட்டமாக வந்து மேயும் அளவுக்கு வயல்கள் செழிப்பாக இருந்தன என்பது இதன் பொருள்.

போரில் வெற்றி பெற்ற படை, பகைவரின் வயல்களைக் கொள்ளையடிப்பது வழக்கம். இது பற்றி மற்றொரு பாடலில் (பாடல் 21):

"விளை வயல் கவர் பூட்டி"

விளக்கம்:

"விளைந்த வயல்களைக் கொள்ளையிடுவதற்காகக் குதிரைகளைப் பூட்டிச் சென்றது" என்பது இதன் பொருள். பகைவரின் விளைந்த நெற்கதிர்களைக் கவர்ந்து செல்வது போரின் ஒரு பகுதியாக இருந்தது. இது உணவுப் பொருட்களின் முக்கியத்துவத்தையும், விவசாயத்தின் அருமையையும் காட்டுகிறது.

வயலின் செழுமையை மற்றொரு பாடல் (பாடல் 137) அழகாக விவரிக்கிறது:

"குலை இறைஞ்சியே கோட் தாழை, அகல் வயல், மலை வேலி"

விளக்கம்:

"குலை தாழ்ந்து வளைந்த தென்னைகளும், அகன்ற வயல்களும், வேலிகளாக அமைந்த மலைகளும் உடைய நாடு" என்பது இதன் பொருள். தென்னை மரங்கள் குலை சுமந்து தாழ்ந்து கிடப்பதும், வயல்கள் விரிந்து கிடப்பதும் ஒரு நாட்டின் செழுமையின் அடையாளமாகக் கருதப்பட்டன.

8. முடிவுரை: மாறாத மரபுகள்

பழந்தமிழ் மக்களின் வாழ்வியல் நெறிமுறைகளுள் இன்றளவும் மாறாது, மறையாது நிலைத்துள்ள சில பண்பாட்டுக் கூறுகளை இக்கட்டுரையில் கண்டோம். புறநானூற்றில் இடம்பெற்றுள்ள உணவுப் பெயர்கள் இன்றும் தமிழர் வாழ்வில் நிலைத்திருப்பதை அறிய முடிகிறது.

சோறு, பால், மீன், அடிசில், நெல், கள், கறி போன்ற சொற்கள் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளைக்

கடந்தும் இன்றளவும் மக்களின் பயன்பாட்டில் இருப்பது வியப்புக்குரியதாகும். இது தமிழரின் மரபு வழித் தொடர்ச்சிக்குச் சிறந்த சான்றாகும். விருந்தோம்பல் பண்புகள் இன்றைய காலத்துக்கும் பொருந்துவதாக அமைந்துள்ளன. "விருந்தினரைத் தேவதையாகப் போற்று" என்ற கொள்கை இன்றும் தமிழர் இல்லங்களில் போற்றிப் பாதுகாக்கப்பட்டு வருகிறது.

இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட தமிழகத்தில் வழங்கப்பட்ட உணவுப் பெயர்கள் இன்றளவும் வழங்கி வருவது, தமிழரின் பண்பாட்டு மரபின் ஆழத்தையும், அதன் நிலைத்தன்மையையும் உணர்த்தும் ஒரு சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும். உணவு என்பது வெறும் பசி போக்கும் பொருள் மட்டுமல்ல; அது ஒரு சமூகத்தின் பண்பாடு, மரபு, வாழ்வியல் நெறிகள் அனைத்தையும் தன்னுள் அடக்கிய ஒரு கலாச்சார அடையாளமாகும் என்பதை இக்கட்டுரை உணர்த்துகிறது.

9. மேற்கோள்கள் (References)

1. புறநானூறு மூலமும் உரையும் - உ. வே. சாமிநாதையர் பதிப்பு (சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை)
2. புறநானூறு - புதிய உரை - பொருளை இளங்குமரனார் (மீனாட்சி புத்தக நிலையம், மதுரை)
3. சங்க இலக்கியத்தில் உணவு மரபுகள் - முனைவர் இரா. சிதம்பரநாதன் (செந்தமிழ் ஆய்வு மையம்)
4. பண்டைத் தமிழர் உணவு முறை - முனைவர் ந. சுப்பிரமணியன் (அன்னம் வெளியீடு)
5. The Four Hundred Songs of War and Wisdom - Translated by George L. Hart & Hank Heifetz (Columbia University Press, 1999)
6. The Smile of Murugan: On Tamil Literature of South India - Kamil Zvelebil (E.J. Brill, 1973)

Copyright © 2026 Tamilmanam International Research Journal of Tamil Studies, All rights reserved.